

κδβε

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΘΕΑΤΡΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Βίκτωρ Αρδύτης

ΜΠΡΑΪΑΝ ΓΟΥΕϊ

Ο ΠΑ ΠΟΥ
ΤΣΩΜ ΕΝΟΣ

ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ
ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ
ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

ΣΚΗΝΗ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ

ΕΝΑΡΞΗ 18/11/01

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2001 - 2002

ΜΠΡΑΪΑΝ ΓΟΥΕϊ

Ο ΠΑΠΟΥ ΤΣΩΜΕΝΟΣ ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ ΓΑΤΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Ξένια Καλογεροπούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ

Χρήστος Βαλαβανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

Χρύσα Μάντακα

ΜΟΥΣΙΚΗ

Γιώργος Χριστιανάκης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ

Μαργαρίτα Μάντακα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ

Χρήστος Γιαλαβούζης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Νίκος Βουδούρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ

Έβη Δημητροπούλου

ΣΠΑΘΟΓΡΑΦΙΑ

Σάκης Παπαδόπουλος

ΜΑΣΚΑ-ΚΟΥΚΛΕΣ

Τίνα Παραλή

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Χριστίνα Ζαχαροπούλου

Χρήστος Βαλαβανίδης

Χρύσα Μάντακα

Γιώργος Χριστιανάκης

Μαργαρίτα Μάντακα

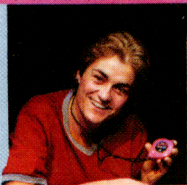
Χρήστος Γιαλαβούζης

Νίκος Βουδούρης

Έβη Δημητροπούλου

Σάκης Παπαδόπουλος

ΠΑΙΖΟΥΝ

(με σειρά εμφάνισης)

ΕΥΓΕΝΙΑ

Βασιλεία Καβούκα

TANIA

Άννα Καλαϊτζίδου

ΣΕΡΓΙΟΣ

Νίκος Παναγιωτίδης

ΠΙΦ

Γιώργος Σφυρίδης

ΠΟΥΦ

Θόδωρος Οικονομίδης

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΜΠΟΡΙΣ

Γιάννης Ηλιόπουλος

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΜΑΡΚΟΣ-ΜΙΧΑΗΛ

Χρήστος Αλεξανδρίδης

ΣΥΜΕΩΝ

Γιώργος Βουζουλίδης

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΙΑΣΩΝ

Γιώργος Μπαγιώκης

ΤΕΡΕΖΑ

Ελευθερία Φιτσιώρη

ΓΑΤΟΣ

Θανάσης Μαργαρίτης

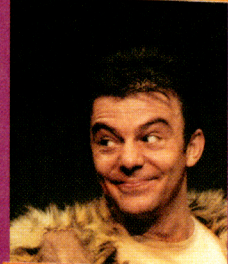
Τραγούδι των Μπόρις, Πιφ και Πουφ

Πιάστε το γάτο τώρα
πιάστε το γάτο τώρα
πλησίασεν η ώρα
πλησίασεν η ώρα

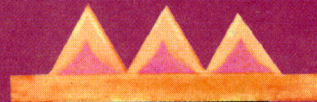
Θα τον πιάσω, θα τον πιάσω
και τη γούνα του θα κάψω
θα τον πιάσω, θα τον σκίσω
στα σκουπίδια θα τον ρίξω.

Τη μουσούδα του θα σφίξω
τον αλήτη θα τον πνίξω
την ουρά του θα του κόψω
και θα τον πετάξω όξω.

Πιάστε το γάτο τώρα
πιάστε το γάτο τώρα
πλησίασεν η ώρα
πλησίασεν η ώρα.

Θανάσης Μαργαρίτης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Δημήτριος Σαλπιστής

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ιωάννης Χασιώτης

ΜΕΛΗ

Ρήγας Αξελός

Τιτίκα Βλαχοπούλου

Χαράλαμπος Νάσλας

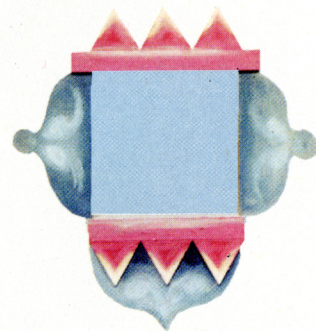
Ρωξάνη Τζήμου-Τσιτουρίδου

Γιάννης Χρυσούλης

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Παύλος Ατματζίδης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

Θόδωρος Τσαλουχίδης

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΣΚΗΝΗΣ

Γιώργος Γεωργούλας

Νίκος Βακός

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ

Διονύσης Κλειδέρης

ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΚΟΝΣΟΛΑΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Θωμάς Κώστας

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΣΚΗΝΗΣ - ΑΠΟΘΗΚΗ

Βασίλης Αίβαζίδης

ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΚΟΝΣΟΛΑΣ ΗΧΟΥ

Νίκος Δρακόπουλος

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Άγγελος Ζαχαριάδης

ΕΝΔΥΤΡΙΑ

Μάγδα Ταληγμανίδου

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ - ΠΕΡΟΥΚΕΣ

Στεργιανή Τζατζου

ΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Ανδρέας Βόρκης

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΩΝ

Λία Τασούδη

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΛΥΠΤΩΝ

Βαγγέλης Ξώνογλου

ΜΕΤΑΛΛΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Στέλιος Κανάκης

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΕΡΟΥΚΩΝ

Αριστείδης Σιοζόπουλος

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΚΗΝΙΚΩΝ & ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ

Εργαστήρια Κ.Θ.Β.Ε.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

2001-2002

Αριθμός Δελτίου 478(75)

ΜΠΡΑΪΑΝ ΓΟΥΕΪ

Ο ΠΑΠΟΥΤΣΩΜΕΝΟΣ ΓΑΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Γιάννα Τσόκου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ

Ελένη Δάγκα

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

Θεανώ Σουνά

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ελπίδα Βιάννη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Colibri

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Σχήμα και Χρώμα

Ευχαριστούμε τις εκδόσεις «Εστία»
για την ευγενική παραχώρηση
του παραμυθιού Ο γάτος.

Οι φωτογραφίες από τις δοκιμές
είναι του Νίκου Πάντη.

Ο γάτος

Ήταν ένας πατέρας κι είχε τρία παιδιά. Αρρώστησε βαριά, κατάλαβε που θα πεθάνει, και τα φώναξε να τα δώσει την ευχή του και να τα μοιράσει και το βιο του. Στο μεγάλο έδωσε το μύλο, στο μεσιό τ' άλογο, και στο μικρό το γάτο. Στο μύλο πήγαιναν στάρι για ν' αλέσουν κι ο μεγάλος έβγαζε το ψωμί του. Ο δεύτερος πήγαινε φορτιά από χωριό σε χωριό κι έβγαζε το ψωμί του. Μόνο ο μικρός δεν ήξερε τι δουλειά να κάνει με το γάτο που τον άφησε ο πατέρας του. Ο γάτος είδε τον αφέντη του συλλογισμένο και παραπονεμένο και τον είπε: «Γιατί, αφέντη μου, είσαι παραπονεμένος και συλλογισμένος; – Πού να μην είμαι; Ο μεγάλος ο αδελφός μου έχει το μύλο, τον πηγαίνουν στάρι, το αλέθει και βγάζει το ψωμί του. Ο άλλος μου αδελφός έχει τ' άλογο, πηγαίνει φορτιό από χωριό σε χωριό και κείνος βγάζει το ψωμί του. Εγώ τι να κάμω με σένα το γάτο; – Μην πικραίνεσαι, αφέντη μου, 'πο μένα πολλά καλά θα δεις. (Γέλασε το παιδί.) – Τι καλό θα δω 'πο σένα καημένο γάτο, που θέλει και ψωμί να σε δίνω; – Αυτό που σε λέγω· πολλά καλά θα δεις από μένα, μόνο κάνε με μια σακούλα για τον ώμο και γέμισέ την στάρι, δώσ' με μια σαΐτα και σιδερένια τσαρούχια».

Βάζει ο γάτος τα σιδερένια τσαρούχια στα πόδια του, βάζει στον ώμο του τη σακούλα με το στάρι και τη σαΐτα και φεύγει. Πάει πάει, φθάνει έξω στα βουνά, στα δροσερά τα δέντρα, που είναι πολλά πουλιά, τα ρίχνει στάρι, κατεβαίνουν να φάνε και τα πιάνει. Αφού έπιασε πολλά τα πάει στο βασιλέα και τον λέγει: «Πολυχρονεμέ μου βασιλέα, έχεις πολλά χαιρετίσματα απ' τον αφέντη μου».

Πάλε την άλλη μέρα βάζει τα σιδερένια τσαρούχια, παίρνει στον ώμο τη σακούλα γιομάτη στάρι και τη σαΐτα, και πάει έξω στα βουνά, στα δροσερά τα δέντρα, που είναι τα πουλιά. Κατεβαίνουν τα πουλιά να φάνε το στάρι, τα πιάνει. Αφού έπιασε πολλά τα πάει δώρο στο βασιλέα απ' τον αφέντη του. Αυτό το έκανε πολλές φορές κι ο βασιλέας λέγει στους δούλους του: «Οποιος φέρει τα πουλιά να τον φέρετε μπρος μου». Την άλλη μέρα πήγε πάλε ο γάτος πουλιά στο βασιλέα και τον πήγανε μπροστά του. «– Είναι, βασιλέα μου πολυχρονεμέ, τα πουλιά απ' τον αφέντη μου, και σε στέλνει πολλά χαιρετίσματα».

Μακέτες κοστούμιών
της Χρύσας Μάντακα.

Ο βασιλέας τον είπε πως θέλει να πάει στο σπίτι του, να τον δει και να τον ευχαριστήσει για τα πουλιά που τον στέλνει. Μετά χαράς, είπε ο γάτος κι έδειξε κατά που ήτανε το παλάτι του αφέντη του. Γυρίζοντας ο γάτος περνάει απ' το παλάτι του δράκου, μπαίνει μέσα απ' το παράθυρο. Ο δράκος διασκέδαζε μοναχός του, γινόντανε λογής λογής ζώα· γινόντανε λιοντάρι, γινόντανε μαϊμού, γινόντανε λάφι, γινόντανε αλεπού. Ο γάτος ξεκαρδιζότανε απ' τα γέλια κι ο δράκος ευχαριστιότανε, που έβλεπε το γάτο να τον θαυμάζει. «Μπράβο δράκο, έγινες όλο μεγάλα ζώα, δε μπορείς να γίνεις και κανένα μικρό; – Σαν τι θέλεις; – Ό,τι θέλεις· σαν ποντικάκι, να πούμε. – Γίνομαι». Ο δράκος έγινε ποντικάκι κι ο γάτος χ α π, το καταπίνει και φεύγει χαρούμενος. Πηγαίνει στον αφέντη του και τον λέγει: «Ο βασιλέας ευχαριστεί για τα πουλιά που τον έστειλες, και θα 'ρθεί κι ο ίδιος ο βασιλέας να σε κάνει βίζιτα. – Πώς, ο βασιλέας θα έρθει μέσα στην καλύβα μου; Εγώ δεν έχω στον ήλιο μοίρα». Κι έδενε τα χέρια του απ' τη στεναχώρια. «– Μη στεναχωριέσαι, αφέντη μου, όλα τα βόλεψα. Έλα να σε πάγω σπίτι σου, είναι το παλάτι του δράκου, που έγινε ποντίκι και τον έχαψα».

Μπρος ο γάτος πίσω το παλικάρι πάνε στο παλάτι του δράκου. Μπαίνουν μέσα – το παλικάρι σάστισε. Όλο χρυσά γύρω, όλο μεγάλοι καθρέφτες· βλέπει τον εαυτό του μέσα με ωραία κατιφεδένια ρούχα, ντυμένο σα βασιλόπουλο. Μπερντέδες μεταξωτοί, χαλιά ωραία, δούλοι με σταυρωμένα χέρια περίμεναν τις διαταγές του. Νόμισε που ονειρεύονταν. «– Δε σε είπα, αφέντη μου, πως θα δεις πολλά καλά από μένα;»

Το βράδυ ο βασιλέας έρχεται. Απόρησε με το παλάτι, που ήτανε πιο όμορφο και πιο μεγάλο απ' το δικό του, και γύρεψε να τον κάνει γαμπρό στη μονάκριβή του βασιλοπούλα. Ο γάμος γίνονταν σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες κι ο γάτος έζησε μαζί τους. Τον τιμούσαν όλοι, κι όταν πέθανε τον έκλαψαν, τον έβαλαν σ' ένα χρυσό κουτί, και με δόξα τον έθαψαν στον κήπο του παλατιού. Ήμουν κι εγώ εκεί μ' ένα κόκκινο βρακί.

Παραμύθια του λαού μας, επιμέλεια Γιώργου Ιωάννου, εκδ. Ερμής, Αθήνα 1973, σ. 229-231.

Πρώτη έκδοση του παραμυθιού: «Θρακικά», Τόμος ΙΖ', Ελληνική Σταμούλη-Σαραντή, Ανατ. Θράκη.

Γιώργος Σφυρίδης
Θόδωρος Οικονομίδης

Σημείωμα του σκηνοθέτη

Είχα την τύχη να παίξω το Γάτο, στο πρώτο ανέβασμα του έργου από την Παιδική Σκηνή του θιάσου Φέρτη-Καλογεροπούλου. Ήταν η δεύτερη χρονιά μου σαν επαγγελματίας ηθοποιός. Αν δώσω βάση στην τεράστια επιτυχία που είχε το έργο και στις επαινετικές κριτικές, γραπτές και προφορικές, που απέσπασα τότε, θα πρέπει να παραδεχτώ πως μάλλον είχα πετύχει στο ρόλο μου.

Φαίνεται όμως πως είχα ανοιχτούς λογαριασμούς με τον *Παπουτσωμένο Γάτο*. Έτσι, δέχτηκα με χαρά την πρόταση του Κ.Θ.Β.Ε. να σκηνοθετήσω το έργο.

Ξεκίνησα λοιπόν από μηδενική βάση, θέλοντας αυτή η παράσταση να μη θυμίζει σε τίποτα την παλιά. Έριξα το κέντρο βάρους στις βασικές αρχές που προανέφερα: επικοινωνία και συνεργασία. Προσπάθησα να επικοινωνούν και να συνεργάζονται, σε καθημερινή βάση, όλοι οι συντελεστές της παράστασης: σκηνοθέτης, ηθοποιοί, μουσικός, χορογράφος, σκηνογράφος, δάσκαλοι του τραγουδιού και του σπαθιού, ακόμη και το τεχνικό προσωπικό. Ήμουν βέβαια και πολύ τυχερός, γιατί είχα πολύ καλούς συνεργάτες. Τους ευχαριστώ όλους από καρδιάς.

Προσθέτοντας τις πρωτοβουλίες και τα ευρήματα των ηθοποιών στα δικά μου, θέλησα να εξασφαλίσω στους συναδέλφους μου μian «ασπίδα» ενάντια στην κόπωση και την πλήξη που προσβάλλει συνήθως μια παράσταση μετά από πολύμηνη διάρκεια, ξέροντας βέβαια πως ο πιο πολύτιμος συντελεστής ασφαλείας σ' αυτή την «ασπίδα» θα είναι η ανταπόκριση του κοινού.

Έχω πει και θα το λέω πάντα, πως το πιο δύσκολο είδος θεάτρου είναι αυτό που απευθύνεται στα παιδιά. Πέρα από την τεράστια ευθύνη που έχουν όλοι όσοι «ψυχαγωγούν» τις παιδικές ψυχές, υπάρχει, για τους ηθοποιούς συγκεκριμένα, το γεγονός της διαρκούς και αμείωτης κατάθεσης ενέργειας κατά τη διάρκεια της παράστασης. Διότι, ως γνωστόν, το πιο απαιτητικό κοινό που υπάρχει είναι τα παιδιά. Βέβαια, με την ίδια δύναμη που απορροφούν την ενέργειά σου με την ίδια δύναμη στην ανταποδίδουν, αποζημιώνοντάς σε για όλους τους κόπους σου.

Τελειώνοντας θέλω να πω πως αισθάνομαι μεγάλη συγκίνηση που αυτή η παράσταση παίζεται στην αίθουσα που φέρνει το όνομα το δασκάλου μου, του Σωκράτη Καραντινού. Θέλω να αφιερώσω στη μνήμη του αυτή την παράσταση, γιατί υπήρξε ένας από τους ανθρώπους του θεάτρου που προσπάθησε να μου μεταβιβάσει τη θεατρική του «περιουσία». Δάσκαλε, ελπίζω αυτή τη φορά να «σφυρίζει» η παράσταση κι όχι το σίγμα μου!

Χρήστος Βαλαβανίδης

Γιώργος Βουζουλίδης

Ελευθερία Φιτσιώρη

Βασιλεία Καβούκα

Νίκος Παναγιωτίδης